

מ"ת 6657/08/17 - מדינת ישראל נגד טל כהן

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

מ"ת 6657-08-17 מדינת ישראל נ' מזרחי(עציר) ואח'

בפני כבוד השופט עמי קובו
המבקשת
נגד
המשיב
ב"כ המבקשת: עו"ד אורית וולך
ב"כ המשיב: עוה"ד אלי כהן ורינת בנתורה

החלטה בעניינו של משיב 3

רקע

1. כנגד המשיב 3 (להלן: "המשיב"), ביחד עם אחרים, המשיבים 1 ו-2, הוגשה בקשה למעצר עד תום ההליכים.

2. בד בבד עם הבקשה הוגש נגד המשיב והאחרים כתב אישום אשר מייחס להם עבירות של **חטיפה לשם סחיטה בצוותא**, לפי סעיף 372 יחד עם סעיף 29 בחוק העונשין, תשל"ז - 1977 (להלן: "חוק"); **שוד בצוותא**, לפי סעיף 402(ב) יחד עם סעיף 29 בחוק; **קשירת קשר לביצוע פשע**, לפי סעיף 499(א)(1) בחוק; **חבלה חמורה בנסיבות מחמירות בצוותא**, לפי סעיף 333 בחוק יחד עם סעיף 335 בחוק; **תקיפה בנסיבות מחמירות**, לפי סעיף 379 בחוק יחד עם סעיף 382(א) בחוק.

על-פי המתואר בעובדות כתב האישום, עובר לתאריך 8.7.17 התגלע סכסוך בין המשיב 1 או מי מטעמו לבין א' (להלן: "א'") ו"מ' ט' (להלן: "ט'"). בשל הסכסוך קשרו המשיבים קשר ביניהם ועם אחרים, שזוהתם אינה ידועה, לחטוף, לשדוד ולסחוט באיומים את המתלוננים. המשיבים קשר בינם לבין עצמם וכן עם האחרים לפיו יארבו למתלוננים, יחטפו אותם ויתקפו אותם. ביום 8.7.17 הגיעו המתלוננים למקום המפגש כשברשותם 60,000 ₪ במזומן. במקום המפגש ארבו להם אותה עת המשיב 1 יחד עם אחרים כשהם נושאים שני אקדחים, סכינים, אלות ודוקרנים. המשיב 1 הורה למתלוננים באיומי אקדח להיכנס לכלי הרכב שהמתינו במקום, וזאת כשהאחרים איימו אף הם על המתלוננים באקדח נוסף, סכינים ואלות.

המתלוננים הובלו בשני כלי רכב נפרדים עד למרתף בעיר יבנה ובהמשך הצטרפו למקום המשיב וכן המשיב. **המשיב פתח את מנעול דלת המרתף באמצעות מפתח שהיה ברשותו והמתלוננים הוכנסו פנימה שלא בהסכמתם ותחת איומים.** החבורה דרשה מהמתלוננים את הכסף תוך כדי שהם מכים את המתלוננים באלות ובמקלות ומאיימים עליהם. בשל פחדם של המתלוננים ולאחר שהוכו ואיומו מסרו לידי מי מהנאשמים סך של 60,000 ₪ אשר היה ברשותם. בהמשך, קשרו מי מבני החבורה את ידיו של א' באמצעות כבל חשמל. בהמשך הלילה, לאחר שעות ספורות, התירו בני החבורה את הכבלים מידי של א' והורו למתלוננים לחזור בנפרד אל כלי הרכב והסיעו אותם לחוף פלמחים. בהגיעם לחוף הוצאו המתלוננים מהרכב. המשיב 1 הצמיד אקדח לחזהו של א' ואיים עליו כי תוך 3 שעות על כל אחד מהם לארגן סכום של מיליון ₪. בהמשך הכו המשיבים והאחרים

עמוד 1

את המתלוננים. המשיב 1 נכנס לרכב ופגע עם רכבו בט' במכוון. אחד מבני החבורה ריסס בגז מדמיע על עיניהם של המתלוננים, קשר את ידיהם ורגליהם באזיקונים והדביק נייר דבק על פיהם. המשיבים והאחרים המשיכו להכות את המתלוננים בעודם כפותים והותירו אותם עם כמה מבני החבורה בחוף.

בהמשך הוסעו המתלוננים אל עבר דירה בעיר ראשון לציון ובהגיעם לדירה אזקו המשיבים 1 ו-2 את רגליהם וידיהם של המתלוננים. שם היכו בני החבורה שוב את המתלוננים באמצעות אלות וחפצים אחרים שהיו במקום. המשיב 2 הכה את א' בראשו באמצעות חפץ כלשהו, כשהוא כפות וישוב על הרצפה וכתוצאה מכך נפל א' על פניו ושיניו הקדמיות נשברו. **בהמשך יצאו המשיבים 1 ו-2 מהדירה, והתירו את המתלוננים תחת משמורתו של המשיב. המשיב שמר על המתלוננים בעודם כפותים בדירה במשך כ- 3 שעות, ובשעה 18:00 הותיר את המתלוננים לבדם בדירה, כשדלת הדירה נעולה, ואמר כי הוא הולך לקנות סיגריות.** המתלוננים איתרו מספריים בדירה והצליחו לשחרר עצמם מהאזיקים, קפצו מחלון חדר השינה של הדירה לתוך בריכה שהייתה בחצר ונמלטו מהמקום. בעת הימלטותם ביקשו מעוברי אורח להתקשר למשטרה.

3. בהחלטה מיום 31.10.17 נקבע כי קיימת תשתית ראייתית לכאורית נגד המשיב והאחרים. במאמר מוסגר יצוין כי המשיבים 1 ו-2, כמו גם משיב נוסף (נאשם 4 בכתב האישום), נעצרו עד תום ההליכים.

4. הצדדים חלוקים ביניהם לגבי חלקו הספציפי של המשיב, באשר למכלול האירועים המתוארים בכתב האישום וכן בשאלה לגבי אפשרות להמשיך את מעצרו בפיקוח אלקטרוני.

5. לשם כך, הוגשו לעיוני בשנית חומרי החקירה הרלוונטיים המתייחסים אך ורק לגרסאות המתלוננים באשר לחלקו של המשיב באירועים המתוארים וכן נשלח המשיב לקבלת תסקירי שירות מבחן.

תסקירי שירות המבחן

6. מתסקיר שירות המבחן מיום 23.11.17 עולה כי המשיב כבן 24, שוחרר בשנה שעברה ממאסר ממושך ומאז עובד בעבודת מזדמנות ומקיים קשר עם חברה שולית. בילדותו עבר מספר רב של מסגרות לימודיות. נשר מלימודיו לאחר 9 שנות לימוד. במסגרת מאסרו בכלא אופק השלים 10 שנות לימוד. במשך שנה וחצי עבד וצמצם קשרים חבריים שוליים, אולם בהמשך שב לנהל אורח חיים שולי. בשיחה עם המשיב באשר לעברו מסר כי מגיל צעיר נושא רגשות כעס ותוקפנות ועל כן התקשה להשתלב בחברה נורמטיבית וחבר לחברה שולית בה חש תחושת שייכות ובטחון. לאורך השנים אימץ אורח חיים עברייני, תוך שמתקשה לנהוג על פי נורמות התנהגות מקובלות. לדבריו סיגל דפוסי התנהגות עבריינים, לרבות שימוש באלימות כדרך לפתרון בעיות. התנסה בחייו בשימוש בסמים מסוג קנבוס ואולם לא באופן קבוע ומתמשך ושלל נזקקות טיפולית בנושא. מסר כי אינו מכיר את המתלוננים באופן אישי ואין ביניהם סכסוך. כמו כן מסר כי הוא חבר של המשיב 2 ואת משיב 1 הכיר דרכו. שירות המבחן התרשם כי בילדותו נחשף לעבריינות וכי הוריו התקשו להוות עבורו דמויות סמכות ולהציב גבולות להתנהגותו וכי משפחתו אינה משמשת עבורו מסגרת תמיכה משמעותית. כן התרשם ממעורבות עמוקה ומתמשכת בעולם העברייני וכי על אף שבעבר ערך מאמץ למתן דפוסי, הוא נוטה לחזור לדפוסי ההתנהגות המוכרים. נוכח זאת העריך שירות המבחן כי קיים סיכון להתנהגות אלימה ופגיעה באחר וכי כל חלופה אנושית תתקשה לתת מענה לרמת הסיכון המוערך. שירות המבחן התרשם כי למרות ההכרה של המשיב בדפוסי העברייניים, הצהרותיו באשר לרצונו להשתלב בטיפול הן מהפה לחוץ והוא מונע מתוך הרצון להשתחרר ולא מתוך רצון כן לעריכת שינוי. שירות המבחן בחן את המפקחים מוצעים: אמו, אחותו ג'יסו. באשר לאמו אשר פיקחה עליו בעבר ולא הקפידה לשמור על תנאים מגבילים, סבר שירות המבחן כי היא מתקשה להתמודד עם אורח חייו ואין לה יכולה השפעה על בחירותיו

והתנהגותו. באשר לאחותו וגיטו התרשם שירות המבחן כי גם להם אין השפעה ממשית על התנהלותו ובחירותיו. שירות המבחן התרשם כי המשיב מחזיק בדפוסי עבריינים מושרשים ועל כן כל חלופה אנושית תתקשה לתת מענה לרמת הסיכון המוערך ולפיכך לא בא בהמלצה לשחררו מהמעצר.

מתסקיר משלים מיום 17.12.17, אשר בחן את אפשרות מעצרו של המשיב בפיקוח אלקטרוני, עולה כי המשיב מסר שהוא מבין את הדרישות ואת השלכות הפיקוח האלקטרוני וכי למרות שבעבר הפר תנאים מגבילים בהם שהה, כיום מתייחס בבגרות למצבו ולהשלכות התנהגותו עליו ובעיקר על המפקחים המוצעים ועל כן לא יפעל באופן שעלול לפגוע בהם. שירות המבחן התרשם כי המשיב מבין את משמעות תנאי הפיקוח האלקטרוני וכי הוא בעל יכולת לעמוד בתנאי הפיקוח האלקטרוני. עוד נכתב בתסקיר כי אמו ואחותו מבטאות רצון לסייע לו ולפקח עליו ונראה כי הן מבינות את האחריות המוטלת עליהן והמחירים הנלווים למשימת הפיקוח. כן מתרשמים כי השמתו במעצר בפיקוח אלקטרוני יכולה לתת מענה לצורך בפיקוח אינטנסיבי ומוחשי אשר יהווה גבול ברור וחיצוני להתנהגותו. לאור זאת, המליץ שירות המבחן על המשך מעצרו בפיקוח אלקטרוני תחת פיקוח אימו, אחותו וגיטו.

בתסקיר נוסף מיום 28.12.17, נבחן מפקח נוסף, אליאב אייל, שהינו חבר משפחה של אחות המשיב ובעלה. מסר כי מודע למעשים המיוחסים לו ותופס אותם בחומרה. שיתף כי אין לו קשר קרוב למשיב ואולם מודע לאורחות חייו. הסכים לפקח לבקשת המשפחה. שירות המבחן התרשם כי הוא מבין את משימת הפיקוח ומוכן לשאת באחריות הכרוכה בה. שירות המבחן שב וחזר על התרשמותו לפיה השמתו של המשיב בפיקוח אלקטרוני יכולה לתת מענה לצורך בפיקוח אינטנסיבי ומוחשי אשר יהווה גבול ברור וחיצוני להתנהגותו.

טיעוני הצדדים

7. לטענת ב"כ המבקשת, עו"ד אורית לרך, אמנם המשיב לא היה נוכח בחלק שאירע בחוף הים, ואולם מיוחסים לו מעשים במרתף ובדירה וכן מיוחסת לו אלימות. הסתירה לגבי מה שאומרים המתלוננים בהודעותיהם צריכה להתברר בתיק העיקרי. גם אם חלקו של המשיב היה קטן יותר מחלקם של המשיבים 1-2 הרי שמדובר בכתב אישום חמור אשר ממחיש אימה של ממש. המשיב נטל חלק אינטגרלי באירועי האלימות המתוארים. המשיב לא הגיע לשם במקרה ולא היה שם בעל כורחו, אלא היה חלק מהחבורה שביצעה את המעשים בצוותא. כמו כן קיים מידע מודיעיני שמצביע על ניסיון לשבש הליכי משפט. יש כוונה לשלם לעדים כדי שלא יגיעו להעיד בבית המשפט. המשיב אמנם צעיר, אך הספיק לצבור 7 הרשעות קודמות, ריצה מאסר בפועל ולחובתו מאסר על תנאי בן 8 חודשים. המשיב נטוע עמוק מאוד בעולם העברייני. מהתסקיר הראשון עולים קורות חייו, מאפייני הסיכון וישנן קביעות משמעותיות מאוד באשר לכך שהמשפחה אינה מהווה מסגרת תמיכה משמעותית, הוא בעל נורמות ודפוסי עברייניים, מעורב עמוקות בעולם העברייני ואף נכתב בתסקיר כי כל חלופה אנושית תתקשה לתת מענה לרמת הסיכון המוערך. שירות המבחן שלל את המפקחים ולא המליץ על שחרורו. בתסקיר המשלים שירות המבחן לפתע ממליץ על שחרור אל אותם מפקחים שנמצאו בלתי מתאימים, וזאת בשילוב פיקוח אלקטרוני, אך ללא שום הסבר מניח את הדעת. מדובר בחוסר הלימה מובהק שאין לו הסבר הולם. ההמלצה בתסקיר השני אינה ברורה, המשפחה נמצאה בלתי מתאימה וכעת ישנו מפקח חדש שאינו מכיר את המשיב כלל, אלא את משפחתו. לא ברור מדוע שתהיה לו סמכות כלפי המשיב ושהמשיב ישמע לו. מדובר במשיב שמנהל מגיל צעיר אורח חיים עברייני, בעבר כבר הפר מעצר בית, מאפייני האישיות שלו מלמדים שלא ניתן לתת בו אמון.

8. לטענת ב"כ המשיב 3, עו"ד אלי כהן ורינת בנתורה, חלקו של המשיב הינו מצומצם ביותר, תחילתו

כאשר המשיב פתח את המנעול של דלת המרתף באמצעות מפתח שהיה ברשותו, ואילו הוכנסו המתלוננים. בכך תם חלקו בכתב האישום עד אשר הוא מופיע בחלק שבו הוא שמר על המתלוננים במשך 3 שעות, דבר אשר מצביע על כך שהוא הגיע למקום לצורך שמירה, לאחר אירועי האלימות, ולא בהמשך ישיר לזירה השנייה. בהמשך הוא הותיר את המתלוננים לבדם ואפשר את בריחתם. בעימות שנערך בין המשיב למתלונן א', מסר המתלונן כי מלבד לשמור עליו, המשיב לא נגע בו. הוא אף מוסיף ואומר כי המשיב ריחם עליו וניסה לעזור לו. המתלונן אף מסר כי המשיב אמר לו שינסה לדבר עם האחרים כדי שישחררו אותם. המתלונן ט' מציין כי המשיב היה דווקא "הבסדר" בכל אירוע, הגיש להם שתיה, שחרר את רגליהם, הושיב אותם על הספה ונתן להם סיגריות. מכל אלו עולה כי המשיב אינו קשור להבאת המתלוננים ולאלימות שהופעלה נגדם, הוא אינו מהווה חלק מהתכנון או מהביצוע והעובדה כי "נטש" את עמדת השמירה מצביעה על כך שלא ייחס חשיבות רבה לתפקידו במקום. תסקיר שירות המבחן ממליץ על פיקוח אלקטרוני. המפקחים נמצאו מתאימים, וכן ניתן להגביל את המשיב באשר לשיחות טלפון ובכך למנוע את החשש משיבוש הליכי חקירה. ישנה חוות דעת היתכנות של הפיקוח האלקטרוני. למשיב לא היה חלק בסכסוך שקדם לאירוע ולא לאירוע החטיפה, הוא נכנס בשלב מאוחר יותר ולא ניתן לייחס לו רטרואקטיבית את מה שהיה קודם לכן.

דין ומסקנות

ראיות לכאורה - חלקו הספציפי המשיב

9. כאמור לעיל, בהחלטה קודמת נקבע כי קיימות ראיות לכאורה להוכחת האשמה באופן כללי. בהמשך לכך, נותרה מחלוקת לגבי חלקו המדויק של המשיב במעשים.
10. לאחר שבחנתי את הראיות בעניינו של המשיב אני קובע כי **הראיות לכאורה אינן מצביעות על כך שהמשיב לקח חלק באופן ישיר באלימות הפיזית אשר הופנתה כלפי המתלוננים. חלקו בתוך האירוע המתואר בכתב האישום מצומצם יותר מחלקם של המשיבים 1 ו-2.**
11. מתוך העדויות עולה כי המשיב היה נוכח רק באירוע שאירע במקלט וכן באירוע שאירע בדירה ממנה נמלטו לאחר מכן המתלוננים, וכן כי לא היה נוכח באירוע אשר התרחש בחוף הים (חוף פלמחים). אף המבקשת הסכימה בטיעוניה לכך שהמשיב לא היה בחוף פלמחים.
12. מהודעתו של המתלונן א' מיום 10.7.17 שעה 02:28 עולה כי הוא מזכיר את שמו של המשיב בשלב שבו הוא מתאר כי הם הושארו עימו בדירה "הם השאירו אותנו ביחד עם טל, הוא נתן לנו לעשן, טל ירד מהדירה" (ש' 30). וכן בהמשך כאשר נשאל כיצד נראה המרתף השיב "טל פתח את הדלת עם המפתח" (ש' 60).
- בנוסף בהודעה שנגבתה מא' ביום 25.7.17 בהתייחסו למה שאירע בדירה מסר "ואז הם הלכו ונישאר איתנו הבן אדם עם המסכה ואחר כך הגיע טל (המשיב - ע.ק.) וזה עם המסכה הלך וטל נשאר איתנו וטל נראה לי שהוא חייל שלהם. טל נתן לנו לעשן והביא לנו קולה ונתן לנו לשתות כי אנחנו לא יכולנו להחזיק בקבוק ביד ואז טל אמר שהוא הולך לקנות סיגריות" (ש' 33-30).
13. כמו כן בעימות אשר נערך בין המשיב לבין א' מיום 23.7.17 מסר א' את הדברים הבאים: "אני לא מכיר אותו אבל מזהה אותו. היה שומר עליי בבית, במרתף שבאנו פתח את המרתף ונכנסנו בפנים. הבן אדם הזה אני מדבר רק אמת בגלל שהוא יבין את המצב שלי. הוא חוץ

משומר עלי לא נגע בי אפילו נגיעה אחת. וגם ריחם עליי ונתן לי לעשן סיגריות וניסה גם לעזור לי... הוא לא עשה בי כלום לא נגע בי אני מזהה אותו שהוא היה שם אבל הבן אדם לא נגע בי". בהמשך שולל כי המשיב נכח כאשר לקחו אותו לחוף פלמחים וכן שולל כי הוא היה שם כאשר החזירו אותו לדירה ואומר כי הוא הגיע אחר כך.

14. המתלונן ט' תיאר בהודעה מיום 10.7.17 שעה 00:55 את שאירע באותם מוקדים בהם נכח המשיב ומסר, בהתייחסו למקלט, "אחרי חצי שעה הגיע בחור בשם טל ומיקו ביקש ממנו לפתוח את המקלט. הכניסו אותנו למקלט והתיישבו שם כולנו שם בפנים... ופתאום נכנס מיקו עם הנשק ועם מקל וכל החברה רצים אחריו למקלט והתחילו לתת מכות" (ש' 23-27).

כמו כן כאשר הוא מתאר את שאירע כאשר הגיעו לדירה הוא מוסר: "כולם התחילו לתת מכות, מיקו ויוסי וכל החברה שהיו איתם" (ש' 49-50). בשני המקרים לא מתאר ט' את חלקו של המשיב באופן ספציפי אלא מתייחס לכלל המעורבים כמקשה אחת.

הפעם הבאה שטלטלקה מתייחס למשיב באופן ספציפי היא כשהוא מוסר "משאירים בחור בשם טל זה שזכור לי שפתח את הדלת של המקלט במפגש הראשון. טל נשאר אצלנו מ- 15:00 עד השעה 18:00, בשעה 18:00 טל מתעצבן על זה שאין לו סיגריות וביקשו ממנו שיחליף אותם לחצי שעה ומשכו אותו עד 18:00. בשעה 18:00 בערך טל אומר לנו שהוא הולך לחפש טלפון להתקשר ולקנות לנו סיגריות ויחזור" (ש' 56-60).

כאשר נשאל ספציפית לגבי חלקו של המשיב מסר "טל הדמות הבסדר בסיפור הזה. הוא הגיש לנו מים, שיחרר את הרגליים אחד מהשני והושיב אותנו על הספה ואפילו נתן לנו סיגריות" (ש' 107).

בסוף ההודעה מוסר כי יכול לתאר את המשיבים וביניהם את המשיב משום ש"הם היו הפעילים ועליהם התמקדתי כל הזמן, הם אלו שנתנו את ההוראות לכל החברה שהיו איתם וגם את ההוראות מתי להפסיק ומתי לתת מכות" (ש' 129-131).

15. מתוך גרסאות המתלוננים עולה כי הגם שהמשיב נכח במקום, בחלק מהאירועים המתוארים בכתב האישום, והגם שלתפיסתם הוא היה בין המעורבים העיקריים באירועים, הרי שהראיות לכאורה אינן מצביעות על כך שהמשיב לקח חלק באופן ישיר באלימות הפיזית אשר הופנתה כלפיהם. חלקו היה בפרט בכך שפתח את דלת המרתף בחלק הראשון של האירוע, ובהמשך שמר על המתלוננים בדירה, בחלק האחרון של האירוע. לעניין רמת המסוכנות והיחס בינו לבין המשיבים האחרים, יש לתת משקל אף לחלקו הספציפי של המשיב במעשים, ולכך שחלקו נמוך מחלקם של המשיבים 1 ו-2. עם זאת, מובן הדבר כי מכוח דיני הביצוע בצוותא ניתן לייחס לו אף את מעשי האלימות שביצעו האחרים כלפי המתלוננים, ובמובן זה קיימות ראיות לכאורה למכלול המעשים והעבירות המתוארים בכתב האישום.

חלופת מעצר - דיון

16. לאחר שבחנתי את טיעוני הצדדים שוכנעתי כי בשלב זה אין מנוס אלא להורות על מעצרו של המשיב עד תום ההליכים בעניינו, וכי בשלב זה לא קיימת אפשרות להשיג את מטרת המעצר בדרך שפגיעה בחירותו של המשיב פחותה, ואף לא בדרך של מעצר בפיקוח אלקטרוני.

17. בכל הנוגע לעילת המעצר, הרי שנוכח מעשי האלימות החמורים אשר מתוארים בכתב אישום קמה עילת מעצר של מסוכנות ברף משמעותי, וזאת למרות שחלקו הקונקרטי של המשיב קטן

משמעותית מחלקם היחסי של המשיבים 1 ו- 2, והגם שאין ראיות לכאורה לכך שהוא הפעיל כלפי המתלוננים אלימות פיזית בעצמו. עילת המסוכנות נלמדת אף מעברו הפלילי של המשיב. לחובת המשיב **עבר פלילי משמעותי**, אשר אוחד שבע הרשעות קודמות בעבירות נגד הגוף ובעבירות רכוש וסמים והוא ריצה מאסרים בפועל, וכפי הנראה אף תלוי ועומד נגדו מאסר על תנאי. כמו כן לחובתו הרשעות בגין הפרת הוראה חוקית והפרת צווי בית משפט.

18. כמו-כן, קיימת **עילת מעצר נוספת אשר נוגעת לחשש לשיבוש הליכי משפט** אשר מתחזקת נוכח הדברים שמסר המתלונן אלקרע לשירות המבחן, לפיהם מאז האירועים פנו אליו מספר פעמים אנשים מטעם של המשיבים בניסיון להניא אותו מלהעיד במשפט בתמורה לכך שכספו שנלקח ממנו, יוחזר לו. דברים אלו עולים גם מתוך מיידעים מודיעיניים אשר פרפראזה שלהם הוגשה ונמסרה להגנה. אמנם, המתלונן והמיידעים אינם מתייחסים באופן קונקרטי למשיב, אלא למשיבים באופן כללי, ואולם לא ניתן להתעלם מהניסיונות להניא את המתלונן מלהעיד במשפט, ומהחשש שניסיונות אלה יובילו לשיבוש הליכי המשפט.

19. סעיף 22ב(א) לחוק המעצרים קובע כי מקום שבו מוצא בית המשפט כי לא ניתן להשיג את מטרת המעצר בדרך הקבועה בסעיף 21(ב)(1) לחוק, קרי בדרך של שחרור ממש, הרי שהוא רשאי לבחון האם ניתן להשיג אותה באמצעות מעצר בפיקוח אלקטרוני (בש"פ 2191/15 **מדינת ישראל נ' שראפי** (08.04.15); בש"פ 2819/15 **פלוגי נ' מדינת ישראל** (17.05.15); בש"פ 3545/15 **מדינת ישראל נ' חיים** (08.06.15); בש"פ 8155/15 **קלר נ' מדינת ישראל** (09.12.15); בש"פ 4256/16 **חסין נ' מדינת ישראל** (20.7.16)).

20. הלכה פסוקה היא כי שקילת האפשרות לשחרור המשיב לחלופת מעצר, ובכלל זה אף מעצר בפיקוח אלקטרוני, טעונה בחינה דו שלבית. ראשית, על בית המשפט לבחון אם חלופה כלשהי למעצר - בין אם על דרך של מעצר בפיקוח אלקטרוני, ובין אם בחלופת מעצר - עשויה, ברמה העקרונית, להפיג את המסוכנות המיוחסת לנאשם ולהפחית את החשש לשיבוש מהלכי משפט לרמה מתקבלת על הדעת (ראו: בש"פ 4658/15 **פישר נ' מדינת ישראל** (9.7.15); בש"פ 3648/14 **מדינת ישראל נ' עבד** (22.5.14)).

ככל שקיימת חלופה כזו, בית המשפט יבחן את החלופות הקונקרטיות המוצעות בעניינו של המשיב ואת מידת התאמתן להשגת התכלית של הפחתת המסוכנות והחשש מפני שיבוש ההליך (ראו בש"פ 5285/15 **מדינת ישראל נ' פלוגי** (10.8.15); בש"פ 4327/15 **פלוגי נ' מדינת ישראל** (25.6.15)).

21. שירות המבחן בחן את חלופות המעצר המוצעות ותחילה שלל את אפשרות שליחתו של המשיב לחלופת מעצר. בתסקירו ציין שירות המבחן כי המשיב חבר לחברה עבריינית והשתייכותו אליה העניקה לו תחושת שייכות וכוח וכן כי הוא מקיים קשרים חברתיים שוליים. כיום המשיב מצוי עמוק בתוך העולם העברייני וסיגל לעצמו אורח חיים עברייני, למשיב קשרים חברתיים עם המשיבים 1 ו- 2. בנוסף, סבר שירות המבחן כי קיים סיכון להתנהגות אלימה ופגיעה באחר וכי כל חלופה אנושית תתקשה לתת מענה לרמת הסיכון המוערך תוך ששלל את המפקחים המוצעים (אימו, אחותו וגיסו) והעריך כי כל חלופה אנושית תתקשה לתת מענה לרמת הסיכון המוערך וכן התרשם כי המפקחים המוצעים נעדרי השפעה אמיתית על המשיב.

בהמשך נשלח המשיב לקבלת תסקיר משלים אשר המליץ על השמתו של המשיב בפיקוח אלקטרוני תחת

פיקוחם של אותם מפקחים וקבע כי השמתו של המשיב בפיקוח אלקטרוני יכולה לתת מענה לצורך בפיקוח אינטנסיבי ומוחשי אשר יהווה גבול ברור וחיצוני להתנהגותו, וזאת מבלי שיש בתסקיר המשלים הסבר ממשי כיצד אותם מפקחים אשר לא נמצאו בעלי השפעה מספקת קודם לכן, נמצאו מתאימים כעת, וזאת למעט עצם הוספת הפיקוח האלקטרוני. בתסקיר השלישי חזר שירות המבחן על המלצתו והמליץ על הוספת מפקח נוסף, אשר נבדק על ידו ונמצא מתאים.

22. לאחר שבחנתי את תסקירי שירות המבחן שוכנעתי כי אין מקום להורות על שחרור של ממש של המשיב לחלופת מעצר. בשלב זה, באיזון בין רמת המסוכנות והחשש לשיבוש הליכי משפט, לבין טיב החלופות המוצעות לא ניתן אף להסתפק במעצר בפיקוח אלקטרוני, כפי שיפורט להלן.

23. כידוע, תנאי ראשון לשם בחינת אפשרות שחרור לחלופת מעצר, או מעצר בפיקוח אלקטרוני, הינו אפשרות לתת אמון במשיב. במקרה דנן, כפי שעולה מתסקירי שירות המבחן, המשיב נטוע היטב בעולם העברייני ואף סיגל לעצמו דפוסי התנהגות עבריינים. שירות המבחן התרשם כי קיים סיכון להתנהגות אלימה ופגיעה באחר וכי פיקוח אנושי בכלל ופיקוח תחת המפקחים המוצעים בפרט אינו מענה לרמת הסיכון המוערך. תחת זאת סבר שירות המבחן כי שילוב פיקוחם של המפקחים המוצעים יחד עם פיקוח אלקטרוני עשוי לתת מענה לצורך בפיקוח אינטנסיבי ומוחשי ולהציב גבול ברור להתנהגותו.

24. סבורני כי נוכח המסוכנות והחשש לשיבוש הליכי משפט מחד גיסא וכן מעורבותו של המשיב בעולם העברייני, העובדה כי כבר הפר בעבר תנאי שחרורו אינו מאפשר שחרורו של המשיב לחלופת מעצר.

25. באשר לאפשרות המשך מעצרו של המשיב בפיקוח אלקטרוני, סבורני כי גם אם יהיה בכך כדי להפחית את המסוכנות הנשקפת מפניו, הרי שאין בו כדי להפחית את החשש מפני שיבוש ההליכים כל עוד לא העידו המתלוננים.

מתוך תסקירי שירות המבחן עולה כי מאז התרחשו האירועים, אנשים מטעמם של המשיבים פנו מספר פעמים אל המתלונן א' בניסיון להניא אותו מלהעיד במשפט, וזאת בתמורה להבטחה שכספו, אשר נלקח ממנו יושב לו. המתלונן ביטא חשש מפני המשיבים. כמו כן באשר למתלונן האחר, שאותו שירות המבחן לא הצליח לאתר, מסר א' כי מאז האירועים הוא מבטא חשש מפני המשיבים וכי הוא אינו מוכן להעיד בשל חשש זה. דברים אלו שמסר א' לשירות המבחן מצאו תימוכין בפראפרזות של הידיעות מודיעיניות אשר הוגשו ואשר מלמדות על חשש משמעותי לשיבוש הליכי משפט. סבורני כי שחרור המשיב, ואף מעצרו בפיקוח אלקטרוני, יהיה בהם כדי להגביר את החשש לשיבוש הליכי המשפט, ומכאן שלא ניתן להורות כן. אמנם, כפי שטענו ב"כ המשיב, גם מתוך בית המעצר קיימת אפשרות ליצור קשר עם המתלוננים, ישירות או באמצעות אחרים, ואולם סבורני כי יש בשחרור המשיב או במעצרו בפיקוח, כדי להגביר את החשש האמור באופן אשר בשלב זה אינו מאפשר אף פיקוח אלקטרוני.

לאחר ששמעתי את המפקחים המוצעים, סבורני כי אמנם הם מבינים את תפקידם ומביעים רצון לסייע למשיב, אך יכולתם להציב למשיב גבולות, באופן שימנע את החשש לשיבוש הליכי המשפט, מוגבלת.

26. בסיכומי של דבר, באיזון בין השיקולים השונים, עוצמת הראיות, חלקו המדויק של המשיב במעשים, רמת הסיכון הנשקפת מפניו של המשיב, טיב החלופה שהוצגה כמפורט לעיל, והחשש המשמעותי לשיבוש, לא ניתן בשלב זה להורות על השמת המשיב בפיקוח אלקטרוני.

לאחר שימסרו המתלוננים את עדויותיהם בפני בית המשפט, או שיוסר החשש לשיבוש בדרך אחרת, יהיה מקום

לשוב ולבחון את מצב הדברים, ככל שהמשיב יגיש בקשה לעיון חוזר.

סוף דבר

אשר על-כן, אני מורה על מעצרו של המשיב עד תום ההליכים בעניינו.

27.

ניתנה היום, כ"ז טבת תשע"ח, 14 ינואר 2018, בנוכחות
הצדדים.